

eelse det Hele skal ske, delagtige i Retten til at hjælpe Politiet til at forhindre de Misbrug, der maatte finde Sted. Smidertid kan jeg paa den anden Side ikke lægge nogen overdreven Vægt paa dette Punkt, da jeg er fjender Nødværigheden af den Bemærkning, som er fremkommen fra flere ærede Medlemmers Side, at de Veisfarende i Almindelighed ville betænke sig for at optage Kreaturerne; men jeg kan dog tænke mig ikke saa ganske saa Tilfælde, hvor det nok kan være i en Veisfarendes Interesse at optage vedkommende Dyr, f. Ex. naar det er paa et Sted, hvor han stadig passerer og jævnlig bliver opmærksom paa, at en saadan Misbrug er tilstede. Jeg kan da ikke se rettere, end at det for saadanne Tilfælde vilde være i Ordenens Interesse, at man beholdt den Ret, som Lovforslaget tillægger den Veisfarende. Til dette Vædringsforslag af Udvalget er der af et æret Medlem (Estrup), som ikke er tilstede idag, under Nr. 6 stillet et Underædringsforslag, som gaar ud paa, at den Veisfarende ikke engang skulde have Ret til at optage de tvørede Kreaturer, men at han blot skulde have Lov til at løse dem. Skjøndt jeg skal indrømme, at det maasse, som et æret Medlem her ligeoverfor (Drenbøll) sagde, var den mest praktiske Maade at vænne Folk af med at tvøre deres Kreaturer ind paa Veien, at skjære Tvøret over, saa kan jeg dog ikke se, at det er rigtigt at give de Veisfarende denne Ret, naar man vil forbyde dem at optage Dyrene; vil man give dem Ret til at løse dem, hvad jeg ikke skal have Noget imod, saa forekommer det mig, at Retten til at optage de tvørede Dyr ialtsald maa stilles ved Siden deraf, og det vil ikke kunne opnaas ved at vedtage Vædringsforslaget, saaledes som det foreligger. Jeg finder det forøvrigt, navnlig med Hensyn til den Diskussion, som reistes af det samme ærede Medlem (Estrup) igaar, noget misligt, at man ved at skjære Tvøret over skal kunne foranledige, at Dyret kommer paa Vandring, at det bliver Marodør og maasse gjør en Del Skade, hvor det faar i Sinde at gaa hen. — Hvad dernæst Mindretallets Forslag under Nr. 23 angaar, da skal jeg ganske vist efterkomme den Begjæring fra det ærede Medlem (S. Pederfen), som er en af

Forslagsstillerne, ikke at se det fra Politiets Side. Jeg skal endog saa gaa saa vidt, at jeg skal indrømme ham, at der for Hærdselens Vedkommende vistnok ikke egentlig kunde gjøres nogen alvorlig Indvending imod det, naar alle de Kauteler, som de ærede Medlemmer tilbyde, virkelig bleve holdte; men ikke desto mindre er jeg dog ikke istand til at kunne tiltræde dette Forslag, og det væsentlig af den Grund, at jeg tror, at de Bemærkninger ere rigtige, som ere fremkomne fra flere ærede Medlemmers Side om den vanskelige Stilling for de Mænd, som skulle have med det at gjøre, og dernæst fordi der er saa Forhold, der lettere give Anledning til Misbrug og Uorden end netop dette. Det forekommer mig derhos, at de ærede Forslagsstillere, som det allerede er sagt, befinde sig i Illusioner betræffende dette Forslag, idet det er min Overbevisning, at foruden at det kan neutraliseres paa flere af de Maader, som flere ærede Medlemmer have paavist, navnlig fra Sogneraadens Side, saa vil man ved at forlange alle disse Kauteler gjøre det næsten umuligt at benytte denne Tilladelse; og naar det ærede Udvalg har sagt, at det er tvivlsomt, hvorvidt Fordelene deraf ville komme de fattige tilgode, saa skal jeg endnu dertil sige den Bemærkning, som hidtil ikke er fremkommen, at selv om Sogneraadene ikke ville benytte Omstændighederne, saa skulde jeg være daarlig bekjendt i Landet, om det ikke, naar man skal have Samtykke af de enkelte Mænd, skulde blive det Almindelige, at Vedkommende siger: Ret, medmindre Du gjør mig nogle Høstdage eller paa anden Maade vederlægger mig for det. En Uorden er det, det lader sig ikke negte, ligeoverfor Principet om Veifreden, og jeg tror dels, at de Herrer, som sagt, ikke ville opnaa det, de vente og tænke, dels, at det vil kunne give Anledning til ikke ganske saa Uordener. Paa den anden Side kan jeg ikke benegte, at der kan være Forhold omkring i Landet, hvor man ikke med Sandhed kan sige, at Hærdselen i sig selv vilde besværes derved, men jeg kan ikke desto mindre ikke tiltræde det ærede Thing at vedtage dette Forslag, der forekommer mig at være et stærkt og unødvendigt Brud paa de Principer, som gjøres gjældende i Loven.